

Bruselj, 5. december 2022
(OR. en)

15653/22

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0398 (COD)

JAI 1624
COPEN 431
DROIPEN 163
ENFOPOL 621
CODEC 1932

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	2. december 2022
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 684 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o opredelitvi kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 684 final.

Priloga: COM(2022) 684 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 2.12.2022
COM(2022) 684 final

2022/0398 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o opredelitvi kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Omejevalni ukrepi so ključno orodje za spodbujanje ciljev skupne zunanje in varnostne politike (v nadaljnjem besedilu: SZVP), kot je določeno v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU). Ti cilji vključujejo varovanje vrednot EU, ohranjanje mednarodnega miru in varnosti ter utrjevanje in podporo demokracije, pravne države in človekovih pravic.

Za ohranjanje teh vrednot lahko EU uvede omejevalne ukrepe proti državam nečlanicam EU, subjektom, pravnim ali fizičnim osebam. Ti ukrepi vključujejo ciljno usmerjene posamezne ukrepe, tj. ciljno usmerjene finančne sankcije (zamrznitev sredstev) in omejitve vstopa (prepoved potovanja), ter sektorske ukrepe, tj. embargo na orožje ali gospodarske in finančne ukrepe (na primer uvozne in izvozne omejitve ter omejitve pri opravljanju nekaterih storitev, kot so bančne storitve)¹.

Trenutno ima EU vzpostavljenih več kot 40 sklopov omejevalnih ukrepov. Z nekaterimi od njih se izvajajo omejevalni ukrepi, ki so jih sprejeli Združeni narodi, druge pa je sprejela EU samostojno. EU je poleg ukrepov, ki obravnavajo razmere v posameznih državah, sprejela tudi splošne ukrepe, ki so usmerjeni v širjenje in uporabo kemičnega orožja, kibernetike napade, kršitve človekovih pravic in terorizem². Omejevalni ukrepi so zavezujoči za države članice in vse osebe ali subjekte, ki spadajo v pristojnost držav članic (gospodarski subjekti EU)³.

(1) Nedosledno izvrševanje omejevalnih ukrepov Unije

Ker se je sprejemanje omejevalnih ukrepov Unije v zadnjih desetletjih okrepilo⁴, so se okrepile tudi sheme za izogibanje tem ukrepom. Komisija je že opozorila na nedosledno izvrševanje omejevalnih ukrepov in na dejstvo, da to ogroža njihovo učinkovitost in zmožnost EU za enotno nastopanje⁵.

¹ Omejevalne ukrepe sprejema Svet. Svet najprej sprejme sklep SZVP na podlagi člena 29 PEU. Ukrepi, predvideni v sklepu Sveta, se izvajajo na ravni EU ali na nacionalni ravni. Dosedanja praksa je, da ukrepe, kot so embargo na orožje ali omejitve vstopa, izvajajo neposredno države članice, ki so pravno zavezane k ravnanju v skladu s sklepi Sveta na področju SZVP. Drugi ukrepi vključujejo delno ali popolno prekinitev ali omejitev gospodarskih odnosov s tretjo državo in posamezne ukrepe za zamrznitev sredstev in gospodarskih virov ter prepoved dajanja na razpolago sredstev in gospodarskih virov. Ti ukrepi se izvajajo z uredbo, ki jo v skladu s členom 215 PDEU sprejme Svet s kvalificirano večino na skupni predlog visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisije. Obe vrsti aktov vključujeta določbe proti izogibanju.

² Za pregled glej zemljevid sankcij EU, ki je na voljo na <https://www.sanctionsmap.eu/#/main>.

³ Znotraj pristojnosti (na ozemlju) Unije, tj.: (a) na ozemlju Unije, vključno z njenim zračnim prostorom; (b) na vseh zrakoplovih ali vseh plovilih, ki so v pristojnosti ene od držav članic; (c) za vse osebe na ozemlju ali zunaj ozemlja Unije, ki imajo državljanstvo države članice; (d) za vse pravne osebe, subjekte ali organe na ozemlju ali zunaj ozemlja Unije, ki so registrirani ali ustanovljeni v skladu s pravom države članice; (e) za vse pravne osebe, subjekte ali organe v zvezi z vsakim poslom, opravljenim v celoti ali delno znotraj Unije (glej npr. člen 17 Uredbe Sveta (EU) št. 269/2014 z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L 78, 17.3.2014, str. 6).

⁴ Glej zemljevid sankcij EU iz opombe 2 zgoraj.

⁵ Sporočilo Komisije z naslovom „Evropski gospodarski in finančni sistem: spodbujanje odprtosti, moči in odpornosti“, COM(2021) 32 final z dne 19. januarja 2021, oddelek 5 (Krepitev izvajanja in izvrševanja sankcij EU), str. 16, na voljo na <https://eur-lex.europa.eu/legal->

Za izvajanje in izvrševanje omejevalnih ukrepov Unije so v prvi vrsti odgovorne države članice. Pristojni organi v državah članicah morajo oceniti, ali sta bila kršena zadevni sklep Sveta ali zadevna uredba Sveta, sprejeta v skladu s členom 29 PEU oziroma členom 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), in sprejeti ustrezne ukrepe. V zvezi s tem uredba EU sistematično vključuje določbo, ki od držav članic zahteva, da sprejmejo nacionalna pravila, ki določajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za kršitve navedenih pravnih aktov Unije⁶.

- klavzulo proti izogibanju, ki prepoveduje zavestno in namerno sodelovanje v dejavnostih, katerih namen je izogibanje zadevnim omejevalnim ukrepom⁷ ter
- druge obveznosti, zlasti poročanje o ukrepih, sprejetih za izvajanje omejevalnih ukrepov (na primer poročanje organom o višini sredstev, ki so bila zamrznjena).

(2) Razlike med kazenskopravnimi opredelitvami in sankcijami po državah članicah

<content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021DC0032&from=EN>. Komisija v istem sporočilu ugotavlja, da izvajanje omejevalnih ukrepov Unije po vsej EU ni tako enotno, kot bi moralo biti. To povzroča izkrivljanja na enotnem trgu, saj se lahko podjetja EU, vključno z odvisnimi družbami tujih podjetij v EU, izognejo prepovedim. To ustvarja tudi negotovost med subjekti. Kot je navedeno, nedosledno izvrševanje zmanjšuje učinkovitost omejevalnih ukrepov in zmožnost Unije, da nastopa enotno. Strategija med drugim poziva k nadaljnjemu usklajevanju med Komisijo in državami članicami, da se zagotovi, da so nacionalne sankcije za kršitev omejevalnih ukrepov Unije učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

⁹ Mreža za področje genocida, Pregon kršitev sankcij (omejevalnih ukrepov) v nacionalnih jurisdikcijah: primerjalna analiza, 2021, priloga, na voljo na https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_s

ali drugo kategorijo ukrepov, so običajno povezana z njegovo težo (resna kršitev), bodisi kvalitativno (naklep, huda malomarnost) bodisi kvantitativno (škoda)¹⁰, vendar so v vsaki državi članici različna. V dveh državah članicah se kršitve omejevalnih ukrepov Unije trenutno lahko kaznujejo samo z upravnimi sankcijami¹¹.

Tudi sistemi sankcij se med državami članicami močno razlikujejo. V 14 državah članicah je najvišja zaporna kazen med dve in pet let. V osmih državah članicah je najvišja zaporna kazen med osem in 12 let¹². Najvišja zagrožena denarna sankcija, ki se lahko naloži za kršitev omejevalnih ukrepov Unije – kot denarna kazen za kaznivo dejanje ali kot globa za prekršek –, se med državami članicami zelo razlikuje in lahko znaša od 1 200 EUR do 5 000 000 EUR¹³.

V 14 državah članicah se lahko ugotovi kazenska odgovornost pravnih oseb za kršitev omejevalnih ukrepov Unije¹⁴. Poleg tega 12 držav članic določa upravne sankcije, zlasti globe, ki se lahko naložijo pravnim osebam, kadar zaposleni ali vodstvo kršijo omejevalne ukrepe. Najvišje zagrožene denarne sankcije za pravne osebe znašajo od 133 000 EUR do 37,5 milijona EUR¹⁵.

(3) Premalo kazenskih preiskav in pregona

V praksi zelo malo posameznikov ali pravnih oseb, ki so odgovorni za kršitev omejevalnih ukrepov Unije, dejansko odgovarja za svoja dejanja¹⁶. Kljub temu mreža za področje genocida ugotavlja, da „je mogoče v zadnjem času opaziti pozitiven trend v zvezi s številom sprejetih izvršilnih ukrepov in povečanjem kazni, ki so jih naložili nekateri nacionalni organi“¹⁷.

Kljub pozitivnim trendom v nekaterih državah članicah se zdi, da le v nekaj državah članicah trenutno potekajo sodni postopki v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije¹⁸. To je lahko znak, da preiskovanje in pregon kršitev omejevalnih ukrepov Unije v številnih državah članicah ne spadata med prednostne naloge. V zvezi s tem je treba opozoriti, da sta Europol in Eurojust razvila številne dejavnosti, ki nudijo nadaljnjo podporo policijskim in pravosodnim organom, ki preiskujejo in preganjajo kršitve omejevalnih ukrepov Unije. V svojih

[anctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf](#). Poročilo je bilo zaradi predstavitve v Delovni skupini Sveta za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (COPEN) objavljeno tudi v dokumentu Sveta št. 7274/22 z dne 16. marca 2022.

¹⁰ Mreža za področje genocida, Pregon kršitev sankcij (omejevalnih ukrepov) v nacionalnih jurisdikcijah: primerjalna analiza, 2021, oddelek 5.1., str. 22.

¹¹ Glej prejšnjo opombo.

¹² Glej prejšnjo opombo, oddelek 5.2, str. 23.

¹³ Glej prejšnjo opombo, oddelek 5.3, str. 24.

¹⁴ Glej prejšnjo opombo, na podlagi poročila mreže za področje genocida in dodatne raziskave Komisije.

¹⁵ Glej prejšnjo opombo.

¹⁶ Mreža za področje genocida, Pregon kršitev sankcij (omejevalnih ukrepov) v nacionalnih jurisdikcijah: primerjalna analiza, 2021, str. 4. Pregled ustrezne zakonodaje držav članic in držav opazovalk mreže za področje genocida je na voljo v prilogi k strokovnemu poročilu, glej https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. Poročilo je bilo zaradi predstavitve v Delovni skupini Sveta za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (COPEN) objavljeno tudi v dokumentu Sveta št. 7274 z dne 16. marca 2022.

¹⁷ Mreža za področje genocida, Pregon kršitev sankcij (omejevalnih ukrepov) v nacionalnih jurisdikcijah: primerjalna analiza, 2021, str. 13.

¹⁸ Za izbor primerov glej Mreža za področje genocida, Pregon kršitev sankcij (omejevalnih ukrepov) v nacionalnih jurisdikcijah: primerjalna analiza, 2021, str. 14.

podatkovnih zbirkah sta navzkrižno preverjala posameznike in podjetja, uvrščene na seznam EU. Europol je tudi začel izvajati „operacijo Oscar“¹⁹ v podporo finančnim preiskavam, ki jih države članice izvajajo v zvezi s sredstvi, pridobljenimi s kaznivim dejanjem, ki so v lasti posameznikov in pravnih subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije. Hkrati kazenske preiskave in pregon pogosto temeljijo na odkrivanju kršitev omejevalnih ukrepov Unije s strani upravnih organov in odstopanju teh primerov organom kazenskega pregona. Odsotnost takega odstopanja kaže na pomanjkanje tovrstnega operativnega sodelovanja v nacionalnih verigah izvrševanja.

(4) Negativne posledice obstoječega stanja

Ker organi kazenskega pregona in pravosodni organi nimajo na voljo ustreznih in učinkovitih orodij in virov za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in kazenski pregon kršitev omejevalnih ukrepov Unije, lahko v praksi posamezniki in pravne osebe s seznama, katerih sredstva so zamrznjena, še naprej dostopajo do svojih sredstev in podpirajo režime, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi Unije, in tako ovirajo doseganje ciljev navedenih omejevalnih ukrepov.

Poleg tega imajo države članice v skladu s svojim upravnim in/ali kazenskim pravom zelo različne opredelitve in različne sankcije za kršitev omejevalnih ukrepov Unije. To kaže, da se lahko ista kršitev kaznuje z različnimi sankcijami in na različnih ravneh izvrševanja. To slabi izvrševanje omejevalnih ukrepov Unije in spodkopava verodostojnost ciljev EU.

Poleg tega lahko v nekaterih primerih premoženjska korist, ustvarjena z dejavnostmi, ki se izvajajo ob kršitvi omejevalnih ukrepov Unije, subjektom in posameznikom, na katere se navedeni omejevalni ukrepi nanašajo, omogoča, da še naprej sodelujejo pri ravnanju, zaradi katerega so bili zanje sprejeti omejevalni ukrepi.

(5) Cilji predloga

Glede na navedeno se je Svet na podlagi predloga Evropske komisije, ga je ta predložila 25. maja 2022²⁰, odločil, da kršitev omejevalnih ukrepov Unije opredeli kot področje kriminala, ki izpolnjuje merila iz člena 83(1) PDEU. To je Komisiji omogočilo, da ta predlog direktive, katerega cilj je približati opredelitev kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije, sprejme po rednem zakonodajnem postopku.

Cilji tega predloga so:

- (a) približati opredelitve kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije;
- (b) zagotoviti učinkovite, odvračilne in sorazmerne vrste in ravni sankcij za kazniva dejanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije;
- (c) spodbujati čezmejne preiskave in pregon ter
- (d) izboljšati operativno učinkovitost nacionalnih verig izvrševanja za spodbujanje preiskav, pregona in sankcioniranja.

¹⁹ Europol, EU-wide operation targeting criminal assets in relation to the Russian invasion of Ukraine (Operacija na ravni EU, usmerjena v sredstva, pridobljena s kaznivim dejanjem, v zvezi z rusko invazijo na Ukrajino), na voljo na: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/eu-wide-operation-targeting-criminal-assets-in-relation-to-russian-invasion-of-ukraine>.

²⁰ Evropska komisija, predlog sklepa Sveta o vključitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije med področja kriminala iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, COM(2022) 247 z dne 25. maja 2022.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Člen 2 PEU določa skupne vrednote EU, kot so človekovo dostojanstvo, svoboda, demokracija, enakost, pravna država in spoštovanje človekovih pravic. Učinkovito izvrševanje omejevalnih ukrepov, tudi s kazenskopравnimi ukrepi za obravnavanje kršitev omejevalnih ukrepov, podpira ohranjanje teh skupnih vrednot v EU in zunaj nje.

EU je tudi območje svobode, varnosti in pravice, ki spoštuje temeljne pravice in različne pravne sisteme in izročila držav članic. Njen namen je zagotavljati visoko raven varnosti z ukrepi, med drugim za preprečevanje kriminala, rasizma in ksenofobije ter za boj proti njim. V skladu s členom 83(1) PDEU lahko Evropski parlament in Svet „določita minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami zaradi narave ali učinkov teh dejanj ali zaradi posebne potrebe po skupnem boju proti njim“.

Približevanje opredelitev kaznivega dejanja kršitve omejevalnih ukrepov Unije ter sankcij za kršitev dopolnjuje predlog Komisije za direktivo o povrnitvi in odvzemu sredstev, s katero se izvajata strategija za varnostno unijo²¹ in strategija EU za boj proti organiziranemu kriminalu²². Cilj predloga za direktivo o povrnitvi in odvzemu sredstev je okrepiti zmogljivosti nacionalnih organov za sledenje in prepoznavanje ter zamrznitev in upravljanje premoženja, ki je bilo pridobljeno s kaznivim dejanjem ali je bilo uporabljeno za kazniva dejanja. Predlog zagotavlja okrepljen pravni okvir za odvzem, tudi v posebnih primerih, v katerih obsodba za določeno kaznivo dejanje ni mogoča.

Poleg tega predlog direktive o povrnitvi in odvzemu sredstev prispeva k učinkovitemu izvajanju omejevalnih ukrepov, saj od držav članic zahteva, da omogočijo sledenje in identifikacijo premoženja, povezanega s kršitvami omejevalnih ukrepov Unije, kot so opredeljene v nacionalnem pravu. Predlog določa tudi, da se spremenjena pravila o povrnitvi in odvzemu sredstev uporabljajo za kaznivo dejanje kršitve omejevalnih ukrepov Unije.

Po sprejetju tega predloga direktive o približevanju opredelitev in sankcij v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije bodo pravila glede sledenja in identifikacije, zamrznitve, upravljanja in odvzema veljala za premoženje, povezano s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. Nenazadnje bi premoženjska korist, pridobljena s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, na primer v primerih, ko bi posamezniki ali podjetja dali na razpolago sredstva tistim, za katere veljajo ciljno usmerjene finančne sankcije (tj. zamrznitev sredstev), lahko postala predmet ukrepov odvzema. Obenem bi lahko bili odvzeti tudi pripomočki, uporabljeni za kršitev omejevalnih ukrepov.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Uredbe Sveta o omejevalnih ukrepih Unije

Z določitvijo minimalnih pravil glede kazenskopравne opredelitve kršitve omejevalnih ukrepov na podlagi člena 83(1) PDEU in sankcij zanjo bi se okrepilo izvrševanje omejevalnih ukrepov v državah članicah, kar bi dopolnilo ukrepe, sprejete v skladu s členom 29 PEU in

²¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o strategiji EU za varnostno unijo (COM(2020) 605 final z dne 24. julija 2020).

²² Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o strategiji EU za boj proti organiziranemu kriminalu (COM(2021) 170 final z dne 14. aprila 2021).

členom 215 PDEU. Določbi o sankcijah iz uredb št. 833/2014 in št. 269/2014²³ sta bili okrepljeni v okviru šestega svežnja omejevalnih ukrepov v odziv na vojaško agresijo Rusije proti Ukrajini. Spremenjene določbe države članice obvezujejo, da določijo pravila o sankcijah, tudi kazenskih, ki veljajo za kršitve teh uredb, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje, da se bodo ta pravila tudi izvajala. Sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice morajo predvideti tudi ustrezne ukrepe za odvzem premoženjske koristi, pridobljene s takimi kršitvami.

Svet je 21. julija 2022 sprejel Uredbo Sveta (EU) 2022/1273²⁴, ki spreminja člena 8 in 9 Uredbe Sveta (EU) št. 269/2014. Konkretno, za zagotovitev učinkovitega in enotnega izvajanja te uredbe ter glede na vse večjo zapletenost shem izogibanja omejevalnim ukrepom, ki ovirajo tako izvajanje, od oseb in subjektov s seznama, ki imajo sredstva v jurisdikciji države članice, zahteva, da prijavijo ta sredstva in sodelujejo s pristojnim organom pri preverjanju te prijave (člen 9)²⁵. Nespoštovanje te obveznosti pomeni izogibanje²⁶. Uredba (EU) 2022/1273 prav tako krepi določbo o obveznostih poročanja za gospodarske subjekte v EU, da se preprečijo kršitve in izogibanje zamrznitvi sredstev (člen 8)²⁷.

Vendar člen 29 PEU in člen 215 PDEU ne zagotavljata ustrezne pravne podlage za približevanje kazenskopravnih opredelitev ter vrst in ravni kazenskih sankcij.

Sporočilo Komisije o evropskem gospodarskem in finančnem sistemu iz leta 2021

²³ Uredba Sveta (EU) št. 833/2014 z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL L 229, 31.7.2014, str. 1), konsolidirano besedilo je na voljo na spletišču [EUR-Lex - 02014R0833-20220604 - SL - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220604); Uredba Sveta (EU) št. 269/2014 z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L 78, 17.3.2014, str. 6), konsolidirano besedilo je na voljo na <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20220604>.

²⁴ Uredba Sveta (EU) 2022/1273 z dne 21. julija 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, ST/11451/2022/INIT (UL L 194, 21.7.2022, str. 1).

²⁵ Člen 9(1) do (3) Uredbe (EU) št. 269/2014, kakor je bil spremenjen, določa: „1. Prepovedano je zavestno in namerno sodelovati pri dejavnostih, katerih predmet ali učinek je izogibanje ukrepom iz člena 2. 2. Fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi s seznama iz Priloge I: (a) pred 1. septembrom 2022 ali v šestih tednih po njihovi uvrstitvi na seznam v Prilogi I, odvisno od tega, kaj nastopi pozneje, poročajo o sredstvih ali gospodarskih virih pod pristojnostjo države članice, ki jim pripadajo, so v njihovi lasti, so v njihovi posesti ali jih nadzorujejo, pristojnemu organu države članice, v kateri se ta sredstva ali gospodarski viri nahajajo, in te informacije neposredno ali prek države članice posredujejo Komisiji, ter (b) sodelujejo s pristojnim organom pri vsakem preverjanju takih informacij. 3. Nespoštovanje odstavka 2 se šteje za sodelovanje iz odstavka 1 pri dejavnostih, katerih predmet ali učinek je izogibanje ukrepom iz člena 2.“

²⁶ Glej prejšnjo opombo.

²⁷ Člen 8(1) Uredbe (EU) št. 269/2014, kakor je bil spremenjen, določa: „1. Fizične in pravne osebe ter subjekti in organi ne glede na veljavna pravila glede prijavljanja, zaupnosti in poslovne skrivnosti: (a) pristojnemu organu države članice, kjer prebivajo ali imajo sedež, nemudoma predložijo vse informacije, ki bi olajšale zagotavljanje spoštovanja te uredbe, kot so informacije o računih in zneskih, zamrznjenih v skladu s členom 2, ali informacije o sredstvih in gospodarskih virih na ozemlju Unije, ki pripadajo, so v lasti, posesti ali pod nadzorom fizičnih ali pravnih oseb, subjektov ali organov s seznama v Prilogi I in ki jih fizične in pravne osebe, subjekti in organi, ki so k temu zavezani, še niso zamrznili, ter te informacije neposredno ali prek države članice posredujejo Komisiji, ter (b) sodelujejo s pristojnim organom pri vsakem preverjanju takih informacij.“

Komisija poleg tega v svojem sporočilu iz leta 2021 z naslovom „Evropski gospodarski in finančni sistem: spodbujanje odprtosti, moči in odpornosti“²⁸ ugotavlja, da izvajanje omejevalnih ukrepov Unije po vsej EU ni tako enotno, kot bi moralo biti. To povzroča izkrivljanja na enotnem trgu, saj lahko podjetja EU, vključno z odvisnimi družbami tujih podjetij v EU, najdejo načine, da se izognejo omejevalnim ukrepom. To ustvarja tudi negotovost med gospodarskimi subjekti. Nedosledno izvrševanje zmanjšuje učinkovitost omejevalnih ukrepov Unije in zmožnost EU, da nastopa enotno. Strategija med drugim poziva k nadaljnjemu usklajevanju med Komisijo in državami članicami, da se zagotovi, da so nacionalne sankcije za kršitev omejevalnih ukrepov Unije učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Instrument za tehnično podporo

Nazadnje, Komisija v okviru instrumenta za tehnično podporo²⁹ podpira države članice pri krepitevi zmogljivosti in zagotavljanju tehničnih nasvetov o izvajanju omejevalnih ukrepov.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

V skladu s členom 83(1) PDEU lahko Evropski parlament in Svet z direktivami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, določita minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami zaradi narave ali učinkov teh dejanj ali zaradi posebne potrebe po skupnem boju proti njim.

Ta področja kriminala so: terorizem; trgovina z ljudmi in spolna zloraba žensk in otrok; nedovoljen promet s prepovedanimi drogami; nedovoljen promet z orožjem; pranje denarja; korupcija; ponarejanje plačilnih sredstev računalniški kriminal in organizirani kriminal. Glede na razvoj kriminala lahko Svet sprejme sklep, s katerim opredeli druga področja kriminala, ki ustrezajo merilom iz tega odstavka. Pri tem odloča soglasno po odobritvi Evropskega parlamenta.

Po sprejetju Sklepa Sveta 2022/2332³⁰ področja kriminala iz člena 83(1) PDEU zdaj vključujejo tudi kršitev omejevalnih ukrepov Unije. To je Komisiji omogočilo, da je predstavila ta predlog direktive.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Cilji te direktive so zagotoviti skupne opredelitve kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, ter razpoložljivost učinkovitih, odvračilnih in sorazmernih kazenskih sankcij za huda kazniva ravnanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. Kot je podrobneje obravnavano v naslednjih odstavkih, države članice ne morejo zadovoljivo doseči teh ciljev. Lažje jih je namreč mogoče doseči na ravni EU, in sicer zaradi obsega in učinkov zadevnega ravnanja, ki je samo po sebi čezmejno in bi lahko ogrozilo doseganje ciljev EU glede ohranjanja mednarodnega miru in varnosti ter uresničevanja skupnih vrednot

²⁸ COM(2021) 32 final z dne 19. januarja 2021.

²⁹ Izvedbeni sklep Komisije z dne 9. marca 2022 o financiranju instrumenta za tehnično podporo in sprejetju delovnega programa za leto 2022, C(2022) 1379 final z dne 9. marca 2022.

³⁰ Sklep Sveta (EU) 2022/2332 z dne 28. novembra 2022 o opredelitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije kot področja kriminala, ki ustreza merilom iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije ST/10287/2022/REV/1 (UL L 308, 29.11.2022, str. 18).

EU. EU lahko zato sprejme potrebne ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU).

Kršitev omejevalnih ukrepov Unije je posebej hudo področje kriminala, saj lahko še naprej ogroža mednarodni mir in varnost, spodkopava utrjevanje demokracije in podporo, ki se ji namenja, pravno državo in človekove pravice ter povzroči znatno gospodarsko, družbeno in okoljsko škodo. Zaradi takih kršitev lahko posamezniki in subjekti, katerih sredstva so zamrznjena ali katerih dejavnosti so omejene, še naprej dostopajo do svojih sredstev in tako ovirajo doseganje ciljev navedenih omejevalnih ukrepov. Podobno lahko tudi denar, ustvarjen z izkoriščanjem blaga in naravnih virov, s katerimi se trguje tako, da se kršijo omejevalni ukrepi Unije, omogoča, da imajo režimi, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi, še naprej dostop do potrebnih sredstev (tj. za nakup orožja), s čimer ohranjajo represivne prakse in še naprej izvajajo huda kazniva dejanja. Kršitev omejevalnih ukrepov Unije v zvezi s trgovanjem bi lahko prispevala tudi k nezakonitemu izkoriščanju naravnih virov v jurisdikciji, na katero se nanašajo ti omejevalni ukrepi.

Poleg tega dejstvo, da imajo države članice v skladu s svojim upravnim in/ali kazenskim pravom zelo različne opredelitve in sankcije za kršitev omejevalnih ukrepov Unije, kaže, da so lahko pri isti kršitvi sankcije različne ob različnih ravneh izvrševanja. Te razlike ovirajo dosledno uporabo politike Unije na področju omejevalnih ukrepov. To lahko vodi celo do tega, da kršitelji izbirajo najugodnejše sodišče in lahko na koncu ostanejo (skoraj) nekaznovani, če se odločijo, da bodo svoje dejavnosti izvajali v državah članicah, v katerih so sankcije milejše ali pa so prizanesljivejše pri pregonu kršitev omejevalnih ukrepov Unije. To ogroža učinkovitost omejevalnih ukrepov in njihovo izvrševanje na ravni Unije. Take razmere lahko ogrozijo cilje EU glede ohranjanja mednarodnega miru in varnosti ter uresničevanja skupnih vrednot EU. Zato je za obravnavanje kršitev omejevalnih ukrepov Unije še posebej potrebno skupno ukrepanje na ravni EU na področju kazenskega prava.

Poleg tega imajo kršitve omejevalnih ukrepov Unije jasno in včasih celo neločljivo čezmejno razsežnost. Običajno so za njih odgovorne fizične in pravne osebe, ki poslujejo na svetovni ravni, v nekaterih primerih pa omejevalni ukrepi Unije, kot so omejitve bančnih storitev, celo prepovedujejo čezmejno poslovanje. Zato je njihova kršitev že po definiciji ravnanje s čezmejno razsežnostjo, ki zahteva skupen čezmejni odziv na ravni Unije.

Nazadnje bi harmonizacija povečala tudi odvračilni učinek sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije.

- **Sorazmernost**

Skladno z načelom sorazmernosti iz člena 5 PEU ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev njenega cilja. Približevanje opredelitev kaznivih dejanj ter vrst in ravni kazenskih sankcij je omejeno na to, kar je potrebno za učinkovito obravnavanje kršitev omejevalnih ukrepov Unije v državah članicah. Ukrepi, povezani z uporabo preiskovalnih orodij in izmenjavo informacij, so vključeni le toliko, kolikor je potrebno za učinkovito delovanje predlaganega kazenskopravnega okvira.

- **Izbira instrumenta**

V skladu s členom 83(1) PDEU lahko Evropski parlament in Svet z direktivami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, določita minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami zaradi narave ali učinkov teh dejanj ali zaradi posebne potrebe po skupnem boju proti njim.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanja z deležniki

Ciljno usmerjena posvetovanja z državami članicami so potekala v okviru Delovne skupine za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (COPEN) (8. septembra 2022), v Europolu (5. septembra) in v Eurojustu (13. septembra). GD JUST je organiziral tudi poglobljeno razpravo s člani svoje strokovne skupine za kazenskopravno politiko EU (16. septembra). Ta posvetovanja so temeljila na namenskem vprašalniku Komisije, v katerem so bila vprašanja o kaznivih ravnanjih, sankcijah, pravilih o pristojnosti in določbah o čezmejnem sodelovanju, ki bodo vključene v prihodnjo direktivo.

• Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Po vojaški agresiji Rusije proti Ukrajini je Komisija v začetku marca 2022 ustanovila projektno skupino „Freeze and Seize“. Njen cilj je zagotoviti usklajevanje med državami članicami pri izvrševanju omejevalnih ukrepov Unije v zvezi z ruskimi in beloruskimi posamezniki in podjetji s seznama ter preučiti interakcijo omejevalnih ukrepov Unije in kazenskopravnih ukrepov. Izmenjave mnenj so vključevale srečanja s pristojnimi nacionalnimi organi za izvajanje omejevalnih ukrepov, Europolom, Eurojustom in mrežo za področje genocida³¹, katere sekretariat deluje v okviru Eurojusta.

Posebna podskupina projektne skupine „Freeze and Seize“ skrbi za krepitev izvajanja omejevalnih ukrepov Unije. Podskupina zlasti obravnava vprašanja, ki jih zastavijo nacionalni organi, in preučuje možne načine za proaktivno identifikacijo sredstev. V tej podskupini sodelujejo pristojni nacionalni organi držav članic. Med izmenjavo mnenj v okviru te podskupine so bile večkrat omenjene težave pri ugotavljanju odgovornosti posameznikov in pravnih oseb, vpletenih v kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Udeleženci takih izmenjav so zagovarjali skupni pristop h kršenju omejevalnih ukrepov Unije z uporabo kazenskega prava.

Dokazi o potrebi po tovrstnem skupnem pristopu so izrecno predstavljeni v poročilu mreže za področje genocida iz decembra 2021³². V poročilu je poudarjena potreba po inkriminaciji kršitve omejevalnih ukrepov Unije, da se zagotovi, da posamezniki ali pravne osebe, odgovorne za take kršitve, dejansko odgovarjajo za svoja dejanja³³. Poročilo poleg tega ugotavlja, da „lahko pregon kršitev sankcij oblikuje varnostno mrežo za preprečevanje nekaznovanosti“, zlasti v zvezi z najhujšimi mednarodnimi kaznivimi dejanji³⁴.

Poleg tega so razprave v okviru projektne skupine „Freeze and Seize“ o izmenjavi najboljših praks na področju kazenskih preiskav in odvzema pokazale pomen proaktivnega pristopa in usklajevanja med organi, pristojnimi za izvajanje omejevalnih ukrepov Unije. Finančnoobveščevalne enote, organi kazenskega pregona in carinski organi bi morali sodelovati z mednarodnimi partnerji, civilno družbo in preiskovalnimi novinarji pri izmenjavi informacij, saj bi tako pridobili sledi, ki bi organom kazenskega pregona omogočile, da začnejo preiskavo.

³¹ Eurojust, mreža za področje genocida, glej spletno mesto <https://www.eurojust.europa.eu/judicial-cooperation/practitioner-networks/genocide-network?msclid=de6a1668cf6011eca5681e93e0033be2>.

³² Mreža za področje genocida, Strokovno poročilo o pregonu kršitev sankcij (omejevalnih ukrepov) v nacionalnih jurisdikcijah: primerjalna analiza, 2021.

³³ Glej prejšnjo opombo, str. 4.

³⁴ Glej prejšnjo opombo, str. 26.

Komisija se je 13. maja in 16. septembra 2022 posvetovala tudi s strokovno skupino za kazenskopravno politiko EU³⁵. Skupina je na splošno pozdravila zamisel o harmonizaciji opredelitev in sankcij na ravni EU ter dala poseben prispevek v zvezi s kaznivimi ravnanji, sankcijami, pravili o pristojnosti in čezmejnem sodelovanjem.

• Ocena učinka

Namen tega predloga za direktivo je približati opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Sledi sprejetju Sklepa Sveta (EU) 2022/2332 o opredelitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije kot področja kriminala, ki ustreza merilom iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije³⁶.

Predlog sklepa Sveta, ki ga je Evropska komisija predstavila 25. maja³⁷, je spremljalo sporočilo z naslovom Direktivi o kazenskih sankcijah za kršitev omejevalnih ukrepov Unije naproti³⁸. Ker je nujno, da posamezniki in pravne osebe, ki so vpleteni v kršitev omejevalnih ukrepov Unije, odgovarjajo za svoja dejanja, je priloga k navedenemu sporočilu že vsebovala glavne elemente, ki bi lahko bili vključeni v prihodnjo direktivo o kazenskih sankcijah za kršitev omejevalnih ukrepov Unije.

Sklep Sveta (EU) 2022/2332 o opredelitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije kot področja kriminala, ki ustreza merilom iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, prav tako poudarja nujnost sprejetja sekundarne zakonodaje³⁹.

Glede na te okoliščine ocena učinka ni bila izvedena.

• Temeljne pravice

Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina)⁴⁰. Direktiva zlasti zagotavlja skladnost z naslednjimi določbami Listine: pravico do svobode in varnosti (člen 6); pravico do varstva osebnih podatkov (člen 8); svobodo gospodarske pobude (člen 16); lastninsko pravico (člen 17); pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča (člen 47); domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe (člen 48); načeloma zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni (člen 49) ter pravico, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat (člen 50).

To direktivo bo treba prenesti v nacionalno zakonodajo ob spoštovanju temeljnih pravic. Države članice bi morale zlasti zagotoviti, da se pri nalaganju kazenskih in upravnih sankcij spoštujejo načela Listine, vključno s privilegijem zoper samoobtožbo, pravico do molka in

³⁵ Evropska komisija, strokovna skupina za kazenskopravno politiko EU, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2760&msclid=56005123cfaf11ec8de3edb643537b59&lang=sl>.

³⁶ Glej opombo 30 zgoraj.

³⁷ Evropska komisija, predlog sklepa Sveta o vključitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije med področja kriminala iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, COM(2022) 247 z dne 25. maja 2022.

³⁸ Sporočilo Evropske komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Direktivi o kazenskih sankcijah za kršitev omejevalnih ukrepov Unije naproti (COM(2022) 249 z dne 25. maja 2022).

³⁹ Glej opombo 30 zgoraj, uvodna izjava 24: „Da se omogoči takojšnje sprejetje sekundarne zakonodaje, ki določa minimalna pravila glede opredelitev in kazni za kršitev omejevalnih ukrepov Unije, bi moral ta sklep nujno začeti veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije“.

⁴⁰ Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C 326, 26.10.2012, str. 391).

prepovedjo dvojnega sojenja ali kaznovanja za isto kaznivo ravnanje. Države članice bi morale zagotoviti tudi, da se spoštujejo procesne pravice osumljenih ali obtoženih oseb v kazenskem postopku. S tega vidika obveznosti iz te direktive ne posegajo v obveznosti držav članic na podlagi prava EU o procesnih pravicah v kazenskih postopkih. Nazadnje, to direktivo bo treba prenesti brez poseganja v veljavna pravila o prijavljanju, zaupnosti in poslovni skrivnosti.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Proračunske posledice tega predloga so za države članice in Komisijo zanemarljive. Posebne informacije o finančnih posledicah za Komisijo so na voljo v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, priloženi temu zakonodajnemu svežnju.

Kot je določeno v členu 19(1) in (4) tega predloga, bo morala Komisija prevzeti številne obveznosti poročanja. Dve leti po koncu obdobja za prenos bo Komisija morala pripraviti poročilo o tem, kako so države članice prenesle Direktivo. Pet let po koncu obdobja prenosa mora Komisija pripraviti študijo o uspešnosti Direktive, da bi ocenila njeno dodano vrednost. Slednje se bo zgodilo šele po izteku sedanjega večletnega finančnega okvira.

Prvo poročilo se nanaša na prenos Direktive s strani držav članic. Drugo poročilo, ki ga mora Komisija pripraviti, je študija, v kateri bo ocenjena uspešnost Direktive glede na določen niz kazalnikov.

Poleg tega so v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga podrobno navedeni stroški zbiranja in analize statističnih podatkov o kaznivih dejanjih iz členov 3, 4 in 5. Države članice morajo te statistične podatke vsako leto predložiti Komisiji v skladu s členom 19(2) in (3) tega predloga.

Poleg stroškov za Komisijo bo imel predlog tudi omejene finančne posledice za države članice. Te finančne posledice je mogoče razdeliti na tri dele.

- (1) Kot je določeno v členu 15 tega predloga, bodo morale države članice zagotoviti, da bodo na voljo učinkovita preiskovalna orodja za preiskovanje kaznivih ravnanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.
- (2) V skladu s členom 13 tega predloga bodo morale države članice zagotoviti usklajevanje in sodelovanje na strateški in operativni ravni med vsemi svojimi pristojnimi organi, vključenimi v preprečevanje, preiskovanje in pregon kaznivih ravnanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.
- (3) Države članice bodo imele nekatere stroške, povezane z zgoraj navedeno obveznostjo, da vsako leto predložijo statistične podatke o kaznivih dejanjih iz členov 3, 4 in 5. Vendar pa ni na voljo dovolj podatkov, ki bi omogočili natančno oceno s tem povezanih stroškov.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Države članice bodo morale Direktivo v nacionalno zakonodajo prenesti v šestih mesecih po začetku njene veljavnosti. Dve leti po koncu tega obdobja za prenos bo Komisija morala pripraviti poročilo o tem, kako so države članice prenesle Direktivo. Pet let po koncu obdobja prenosa mora Komisija pripraviti študijo o uspešnosti Direktive, da bi ocenila njeno dodano vrednost.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1: Predmet urejanja

Ta določba opredeljuje namen Direktive, zlasti njen cilj zagotoviti učinkovito uporabo omejevalnih ukrepov Unije.

Člen 2: Področje uporabe in opredelitve pojmov

Ta določba določa področje uporabe Direktive. Uporablja se za kršitve omejevalnih ukrepov Unije, ki jih je EU sprejela na podlagi člena 29 PEU ali člena 215 PDEU. Taki ukrepi vključujejo zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, prepoved dajanja na razpolago sredstev in gospodarskih virov ter prepoved vstopa na ozemlje države članice Evropske unije ali tranzita prek njega, pa tudi sektorske gospodarske ukrepe in embargo na orožje. Poleg tega ta določba vsebuje opredelitve pojmov, uporabljenih v Direktivi, vključno s pojmi „oseba, subjekt ali organ s seznama“, „sredstva“ in „gospodarski viri“.

Člen 3: Kršitev omejevalnih ukrepov Unije

Ta določba opisuje kazniva dejanja, ki jih zajema ta direktiva. Kazniva ravnanja zajemajo kršitve prepovedi in omejitev iz omejevalnih ukrepov Unije, ravnanje, namenjeno izogibanju omejevalnim ukrepom Unije⁴¹, in kršitve pogojev iz dovoljenj, ki jih pristojni organi izdajo za izvajanje določenih dejavnosti, ki so sicer prepovedane z omejevalnimi ukrepi. Ta kazniva ravnanja se ne smejo razumeti kot nalaganje obveznosti fizičnim osebam, ki so v nasprotju s pravico posameznika, da ne izpove zoper sebe, in pravico do molka, kot je določeno v Listini in Direktivi (EU) 2016/343⁴². Poleg tega ne vplivajo na veljavna pravila o prijavljanju, zaupnosti in poslovni skrivnosti.

Iz inkriminacije so izvzete dejavnosti v zvezi z zagotavljanjem blaga in opravljanjem storitev, ki se vsakodnevno uporabljajo za osebno uporabo fizičnih oseb s seznama, kot so živila in zdravstveni proizvodi in storitve, ali zagotavljanjem majhnih zneskov gotovine, kadar so jasno omejeni na izpolnjevanje osnovnih človeških potreb takih oseb in njihovih vzdrževanih družinskih članov. Iz inkriminacije je izvzeta tudi opustitev prijave takih dejavnosti. Poleg tega je iz inkriminacije izvzeta dostava humanitarne pomoči osebam v stiski. Tako humanitarno pomoč je treba zagotavljati strogo v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom, lahko pa vključuje hrano in prehrano, zatočišče, zdravstveno varstvo, vodo in sanitarno oskrbo. Poleg tega bi morale države članice pri izvajanju te direktive upoštevati, da mednarodno humanitarno pravo in pravo oboroženih spopadov zahtevata, da naj omejevalni ukrepi ne preprečujejo dostave humanitarne pomoči v skladu z načeli nepristranskosti, človečnosti, nevtralnosti in neodvisnosti⁴³.

Nekatere kršitve omejevalnih ukrepov Unije se za kaznivo dejanje štejejo tudi, če so storjene iz hude malomarnosti. Zlasti delavci v stroki, na primer na področju pravnih, finančnih in trgovinskih storitev, bi morali ravnati s potrebno skrbnostjo, da se preprečijo morebitne kršitve omejevalnih ukrepov Unije.

⁴¹ Glej člena 8 in 9 Uredbe (EU) št. 269/2014, kakor sta bila spremenjena.

⁴² Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

⁴³ Obvestilo Komisije, Navodila Komisije o zagotavljanju humanitarne pomoči v skladu z omejevalnimi ukrepi EU (sankcijami), C(2022) 4486 z dne 30. junija 2022.

Člen 4: Spodbujanje, pomoč in napeljevanje ter poskus

Člen 4 inkriminira spodbujanje, pomoč in napeljevanje k storitvi kaznivih dejanj iz člena 3. Inkriminiran je tudi poskus storitve kaznivih dejanj iz člena 3.

Člen 5: Kazenske sankcije za fizične osebe

Člen 5 določa minimalne standarde za zagotovitev, da se kazniva ravnanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami. Predlog od držav članic zahteva, da določijo specifične ravni in vrste sankcij za kazniva dejanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. Pri predlagani kategorizaciji je upoštevana resnost kaznivih dejanj. Za prepoznavanje hujših kaznivih dejanj, ki bi jih bilo treba kaznovati z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo najmanj petih let, je določen prag v denarni vrednosti 100 000 EUR. Kot je bilo navedeno, je trenutno v 14 državah članicah najvišja zaporna kazen med dve in pet let. V osmih državah članicah je najvišja zaporna kazen med osem in 12 let⁴⁴. V kazenskih postopkih zoper fizične osebe bi morale biti na voljo tudi dodatne sankcije ali ukrepi. To bi morale vključevati denarne sankcije.

Člen 6: Odgovornost pravnih oseb

Člen 6 vsebuje obveznosti za zagotovitev odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, kadar so ta kazniva dejanja storjena v njihovo korist. Ta člen določa tudi, da bi morale države članice zagotoviti, da pravne osebe odgovarjajo, če je bilo zaradi neopravljenega nadzora in kontrole storjeno kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 v korist pravne osebe. Poleg tega odgovornost pravne osebe ne bi smela izključevati kazenskih postopkov zoper fizične osebe.

Člen 7: Sankcije za pravne osebe

Člen 7 določa sankcije, ki se uporabljajo za pravne osebe, vpletene v kazniva dejanja, zajeta v tem predlogu. Države članice morajo zlasti sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za pravno osebo, odgovorno v skladu s členom 6, uporabijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, ki vključujejo: kazenske ali nekazenske denarne sankcije; onemogočenje dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami; prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti; odvzem dovoljenj in pooblastil za opravljanje dejavnosti, ki so privedle do storitve kaznivega dejanja; uvedbo sodnega nadzora; prenehanje pravne osebe na podlagi sodne odločbe ter zaprtje poslovnih subjektov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.

Poleg tega ta člen določa, da bi morale države članice sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pravne osebe, ki imajo korist od kaznivih dejanj kršitve omejevalnih ukrepov Unije, ki so jih storile druge osebe, kaznujejo z denarnimi sankcijami, katerih zgornja meja ne bi smela biti nižja od petih odstotkov celotnega svetovnega prometa pravne osebe v poslovnem letu pred odločitvijo o naložitvi denarne sankcije. Odgovornost pravnih oseb ne izključuje možnosti kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki so storilci kaznivih dejanj iz členov 3 in 4.

Člen 8: Obteževalne okoliščine

Člen 8 določa obteževalne okoliščine, ki jih je treba upoštevati, kadar se uporabijo sankcije za kaznivo dejanje iz členov 3 in 4. Kot obteževalno okoliščino je treba šteti vsako od naslednjih

⁴⁴ Mreža za področje genocida, oddelek 5.2, str. 23.

okolščin: kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ⁴⁵; kaznivo dejanje je storil poklicni ponudnik storitev s kršitvijo svojih poklicnih obveznosti; kaznivo dejanje je storil javni uslužbenec pri opravljanju svojih nalog in kaznivo dejanje je storila druga oseba pri opravljanju javne funkcije.

Člen 9: Olajševalna okoliščina

Člen 9 določa olajševalno okoliščino, ki jo je treba upoštevati, kadar se uporabijo sankcije za kaznivo dejanje iz členov 3 in 4. Gre za položaj, ko storilec kaznivega dejanja upravnim ali pravosodnim organom zagotovi informacije, ki jih ni mogoče pridobiti na noben drug način in jim s tem pomaga: (i) identificirati ali privedi pred sodišče druge storilce kaznivega dejanja; in/ali (ii) najti dokaze.

Člen 10: Zamrznitev in odvzem

Člen 10 pojasnjuje pojem „premoženjska korist“⁴⁶ posebej za primere, ko oseba, subjekt ali organ s seznama stori določena kazniva ravnanja izogibanja iz člena 3(2)(h)(i) in (ii) ali pri njih sodeluje. Sorazmernost odvzema bo treba upoštevati v vsakem posameznem primeru posebej.

Člen 11: Pravila o pristojnosti

Člen 11 vsebuje določbe o pristojnosti, s katerimi se zagotovi, da države članice vzpostavijo pristojnost za kazniva dejanja, ki jih zajema predlog. Države članice bi morale izvrševati pristojnost za kazniva dejanja, ki jih storijo pravne osebe s sedežem na njihovem ozemlju, in za kazniva dejanja, storjena v korist pravne osebe v zvezi s kakršnim koli poslom, v celoti ali delno opravljenim v EU. V poročilu mreže za področje genocida za leto 2021 je konkretno navedenih več upoštevnihi primerov⁴⁷ podjetij s sedežem v državi članici, ki kršijo omejevalne ukrepe v državah, ki niso članice EU. Poleg tega je za boj proti kršitvi omejevalnih ukrepov Unije še posebej pomembna vzpostavitev pristojnosti za pravne osebe v zvezi z vsakim poslom, v celoti ali delno opravljenim v EU. To bo državam članicam omogočilo pregon kršitev, povezanih z EU, ki potekajo prek držav, ki niso članice EU, in/ali oseb, ki niso državljani EU, npr. izvoz iz EU v ciljni namembni kraj ali za ciljnega končnega uporabnika ali prenos sredstev iz EU na osebo s seznama.

Člen 12: Zastaralni roki

Člen 12 vsebuje določbe o zastaralnih rokih, da se pristojnim organom omogoči, da kazniva dejanja, ki jih zajema ta predlog, preiščejo, preganjajo in o njih razsojajo v določenem roku.

Člen 13: Usklajevanje in sodelovanje pristojnih organov znotraj države članice

Ta določba od držav članic zahteva, da zagotovijo usklajevanje in sodelovanje na strateški in operativni ravni med vsemi svojimi pristojnimi organi, vključenimi v preprečevanje, preiskovanje in pregon kaznivih ravnanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

⁴⁵ Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

⁴⁶ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o povrnitvi in odvzemu sredstev, COM(2022) 245 z dne 25. maja 2022, člen 3(1): „premoženjska korist“ pomeni vsako ekonomsko korist, neposredno ali posredno pridobljeno s kaznivim dejanjem, ki zajema kakršno koli obliko premoženja ter vključuje vsakršno nadaljnje ponovno vlaganje ali preoblikovanje neposredne premoženjske koristi in vse koristi, ki imajo določeno vrednost“.

⁴⁷ Mreža za področje genocida, Strokovno poročilo o pregonu kršitev sankcij (omejevalnih ukrepov) v nacionalnih jurisdikcijah: primerjalna analiza, 2021, str. 14.

Člen 14: Prijava kaznivih ravnanj in zaščita oseb, ki prijavijo kazniva ravnanja v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije ali pomagajo pri preiskavi

Ta določba se nanaša na zaščito žvižgačev, ki prijavijo informacije ali zagotovijo dokaze za kazensko preiskavo v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

Člen 15: Preiskovalna orodja

Ta določba določa, da morajo biti učinkovita preiskovalna orodja, kot so tista, ki se uporabljajo pri organiziranemu kriminalu ali v drugih primerih hudih kaznivih dejanj, na voljo tudi za preiskave ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3 in 4.

Člen 16: Sodelovanje med državami članicami, Komisijo, Europolom, Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom

Ta določba od organov držav članic, Europol, Eurojusta, Evropskega javnega tožilstva in Komisije zahteva, da v okviru svojih pristojnosti med seboj sodelujejo v boju proti kaznivim dejanjem iz členov 3 in 4. Pristojni organi držav članic bi si morali izmenjevati tudi informacije o praktičnih vprašanjih.

Člen 17: Spremembe Direktive (EU) 2018/1673

Ta določba spreminja člen 2 Direktive (EU) 2018/1673 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava⁴⁸, tako da kršitev omejevalnih ukrepov Unije opredeljuje kot „kaznivo dejavnost“. Zato pranje denarja, kakor je opisano v členu 3 Direktive (EU) 2018/1673 in ki vključuje premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki jih zajema ta direktiva, pomeni kaznivo dejanje.

Členi 18 do 21

Ti členi vsebujejo nadaljnje določbe o prenosu s strani držav članic, poročanju držav članic, ocenjevanju in poročanju Komisije, začetku veljavnosti in naslovnih te direktive. Ker je nujno, da posamezniki in pravne osebe, ki so vpleteni v kršitev omejevalnih ukrepov Unije, odgovarjajo za svoja dejanja, bi morale države članice sprejeti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, v šestih mesecih po začetku veljavnosti te direktive.

⁴⁸ Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava, PE/30/2018/REV/1 (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o opredelitvi kaznivih dejanj in sankcij za kršitev omejevalnih ukrepov Unije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotavljanje učinkovite uporabe omejevalnih ukrepov Unije in celovitosti notranjega trga v Uniji ter za doseganje visoke ravni varnosti na območju svobode, varnosti in pravice je treba določiti minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij v zvezi s kršitvijo navedenih omejevalnih ukrepov Unije.
- (2) Omejevalni ukrepi Unije, kot so ukrepi v zvezi z zamrznitvijo sredstev in gospodarskih virov, prepoved razpolaganja s sredstvi in gospodarskimi viri ter prepoved vstopa na ozemlje države članice ali tranzita prek njega, pa tudi sektorski gospodarski ukrepi in embargo na orožje, so bistveno orodje za spodbujanje ciljev skupne zunanje in varnostne politike iz člena 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Ti cilji vključujejo varovanje vrednot, varnosti, neodvisnosti in celovitosti Unije, utrjevanje in podpiranje demokracije, pravne države, človekovih pravic in načel mednarodnega prava ter ohranjanje mednarodnega miru, preprečevanje konfliktov in krepitev mednarodne varnosti v skladu s cilji in načeli Ustanovne listine Združenih narodov.
- (3) Za zagotovitev učinkovite uporabe omejevalnih ukrepov Unije bi morale imeti države članice vzpostavljene učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za kršitev navedenih omejevalnih ukrepov Unije, vključno z obveznostmi na podlagi teh ukrepov, kot je prijavljanje. Poleg tega morajo te sankcije obravnavati izogibanje omejevalnim ukrepom Unije.
- (4) Za učinkovito uporabo omejevalnih ukrepov Unije so potrebne skupne kazenskoopravne opredelitve ravnanj, s katerimi se kršijo omejevalni ukrepi Unije. Države članice bi morale zagotoviti, da vsako tako ravnanje pomeni kaznivo dejanje, kadar je storjeno naklepno ali iz hude malomarnosti, če je fizična ali pravna oseba vedela ali bi morala vedeti, da bo njeno ravnanje kršilo omejevalne ukrepe Unije.
- (5) Učinkovita uporaba omejevalnih ukrepov Unije zahteva tudi skupne kazenskoopravne opredelitve ravnanj, s katerimi se izogiba omejevalnim ukrepom Unije.
- (6) Osebe, subjekti in organi, ki so posamično uvrščeni na seznam omejevalnih ukrepov Unije in za katere veljajo ti omejevalni ukrepi Unije, so lahko pogosto vpleteni kot pobudniki in sotorilci. Vse bolj je na primer razširjena praksa oseb in subjektov s seznama, da prenesejo sredstva, premoženje ali gospodarske vire na tretjo osebo, da bi

se izognili omejevalnim ukrepom Unije. Zato je to ravnanje zajeto v kaznivem dejanju izogibanja, ki je predmet približevanja v okviru te direktive.

- (7) Ta direktiva bi morala veljati za delavce v pravni stroki, kakor jih opredeljujejo države članice, vključno z obveznostjo prijave kršitev omejevalnih ukrepov Unije pri opravljanju storitev v okviru poklicnih dejavnosti, kot so pravne, finančne in trgovinske storitve. Izkušnje kažejo očitno tveganje, da se storitve teh delavcev v pravni stroki zlorabijo za kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Vendar bi bilo treba dovoliti izvzetje od obveznosti sporočanja informacij, pridobljenih strogo v povezavi s sodnimi, upravnimi ali arbitražnimi postopki, tako pred sodnim postopkom, med njim ali po njem ali med ugotavljanjem pravnega položaja stranke. Za pravno svetovanje bi morala v takih okoliščinah zato še vedno veljati obveznost varovanja poklicne skrivnosti, razen kadar je delavec v pravni stroki udeležen pri kršitvi omejevalnih ukrepov Unije, če je pravno svetovanje dano za namene kršitve omejevalnih ukrepov Unije ali če se delavec v pravni stroki zaveda, da stranka išče pravno svetovanje za namene kršitve omejevalnih ukrepov Unije. Na zavedanje je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin.
- (8) Učinkovita uporaba omejevalnih ukrepov Unije poleg tega zahteva skupno kazenskoopravno opredelitev ravnanja, ki krši pogoje iz dovoljenj, ki jih izdajo pristojni organi za izvajanje določenih dejavnosti, ki so brez takega dovoljenja prepovedane ali omejene z omejevalnim ukrepom Unije.
- (9) Primerno je, da se iz inkriminacije izvzamejo dejavnosti v zvezi z zagotavljanjem blaga in opravljanjem storitev, ki se vsakodnevno uporabljajo za osebno uporabo fizičnih oseb s seznama, kot so živila in zdravstveni proizvodi in storitve, ali zagotavljanjem majhnih zneskov gotovine, kadar so jasno omejeni na izpolnjevanje osnovnih človeških potreb takih oseb in njihovih vzdrževanih družinskih članov. Iz inkriminacije bi bilo treba izvzeti tudi opustitev prijave takih dejavnosti. Poleg tega je primerno, da se iz inkriminacije izvzame zagotavljanje humanitarne pomoči osebam v stiski. Tako humanitarno pomoč je treba zagotavljati strogo v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom, lahko pa vključuje hrano in prehrano, zatočišče, zdravstveno varstvo, vodo in sanitarno oskrbo. Poleg tega bi morale države članice pri izvajanju te direktive upoštevati, da mednarodno humanitarno pravo in pravo oboroženih spopadov zahtevata, da naj omejevalni ukrepi ne preprečujejo dostave humanitarne pomoči v skladu z načeli nepristranskosti, človečnosti, nevtralnosti in neodvisnosti.
- (10) Sankcije za kazniva dejanja bi morale biti učinkovite, odvračilne in sorazmerne. V ta namen bi bilo treba za fizične osebe določiti najnižje ravni najvišje zagrožene zaporne kazni. V kazenskih postopkih bi morale biti na voljo tudi dodatne sankcije ali ukrepi. Vključevati bi morale denarne sankcije, pri čemer bi bilo treba upoštevati, da je motiv za kršitev omejevalnih ukrepov Unije večinoma ekonomske narave.
- (11) Ker omejevalni ukrepi Unije veljajo tudi za pravne osebe, bi morale biti za kazniva dejanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije v skladu s to direktivo, kazensko odgovorne tudi pravne osebe. Države članice, katerih nacionalno pravo ne določa kazenske odgovornosti pravnih oseb, bi morale zagotoviti, da bi njihovi upravni sistemi sankcioniranja zagotavljali učinkovite, odvračilne in sorazmerne vrste in ravni sankcij.
- (12) Nadaljnje približevanje in učinkovitost ravni sankcij, naloženih v praksi, bi bilo treba spodbujati s skupnimi obteževalnimi okoliščinami, ki kažejo na resnost storjenega kaznivega dejanja. Pojem obteževalnih okoliščin bi bilo treba razumeti bodisi kot dejstva, ki nacionalnemu sodniku ali sodišču omogočajo, da za isto kaznivo dejanje

izreče višjo sankcijo, kot če bi bilo storjeno brez teh dejstev, bodisi kot možnost steka več kaznivih dejanj, da se zviša višina sankcije. Države članice bi morale zagotoviti možnost vsaj ene od teh obteževalnih okoliščin v skladu z veljavnimi pravili o obteževalnih okoliščinah, ki jih določa njihov pravni sistem. Vsekakor bi moral sodnik ali sodišče ohraniti prosto presojo, da odloči, ali bo izreklo strožjo sankcijo, ob upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera.

- (13) Države članice bi morale tudi zagotoviti, da se v primerih, ko storilec pristojnim organom zagotovi informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti, in ki so jim pomagale pri identifikaciji drugih storilcev ali njihovi privedbi pred sodišče ali pri iskanju dokazov, tako ravnanje lahko šteje za olajševalno okoliščino.
- (14) Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, uvedena z omejevalnimi ukrepi Unije, je ukrep upravne narave. Zato bi ga bilo treba razlikovati od ukrepov zamrznitve kazenske narave iz Direktive (EU) [.../...] [Direktiva o povrnitvi in odvzemu sredstev].
- (15) Pojem premoženjske koristi je treba pojasniti posebej za primere, ko oseba, subjekt ali organ s seznama stori katero od naslednjih ravnanj ali sodeluje pri njih: (i) prikrivanje sredstev ali gospodarskih virov, ki so v lasti, posesti ali pod nadzorom osebe, subjekta ali organa s seznama in ki bi jih bilo treba v skladu z omejevalnim ukrepom Unije zamrzniti, s prenosom teh sredstev ali gospodarskih virov na tretjo osebo ali (ii) prikrivanje dejstva, da je oseba, subjekt ali organ, za katerega veljajo omejevalni ukrepi, končni lastnik ali upravičenec sredstev ali gospodarskih virov, z dajanjem napačnih ali nepopolnih informacij. V teh okoliščinah lahko oseba, subjekt ali organ s seznama zaradi prikrivanja še naprej dostopa do prikritih sredstev ali gospodarskih virov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, in jih v celoti uporablja ali razpolaga z njimi. Taka sredstva ali gospodarske vire bi bilo zato treba šteti za premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem, za namene Direktive (EU) [.../...] [Direktiva o povrnitvi in odvzemu sredstev], pri čemer se razume, da bo treba v vsakem posameznem primeru upoštevati sorazmernost odvzema take premoženjske koristi.
- (16) Države članice bi morale zlasti zaradi globalnih dejavnosti storilcev nezakonitih ravnanj, ki jih zajema ta direktiva, ter čezmejne narave kaznivih ravnanj in možnosti čezmejnih preiskav vzpostaviti pristojnost za učinkovito preprečevanje takega ravnanja.
- (17) Države članice bi morale določiti pravila o zastaralnih rokih, ki bi jim omogočali učinkovito preprečevanje kaznivih dejanj v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, brez poseganja v nacionalna pravila, ki ne določajo zastaralnih rokov za preiskavo, pregon in izvrševanje.
- (18) Za zagotovitev učinkovitega, integriranega in doslednega sistema izvrševanja bi morale države članice organizirati notranje sodelovanje in komunikacijo med vsemi akterji vzdolž upravnih verig in verig kazenskega pregona.
- (19) Za zagotovitev učinkovitega preiskovanja in pregona kršitev omejevalnih ukrepov Unije bi morali pristojni organi držav članic sodelovati prek Europol, Eurojusta in Evropskega javnega tožilstva ter z njimi. Ti pristojni organi bi si morali med seboj in s Komisijo tudi izmenjevati informacije o praktičnih vprašanjih.
- (20) Žvižgači lahko pristojnim organom zagotovijo dragocene informacije o preteklih, tekočih ali načrtovanih kršitvah omejevalnih ukrepov Unije, vključno s poskusi izogibanja tem ukrepom. Te informacije se lahko na primer nanašajo na dejstva o kršitvah omejevalnih ukrepov Unije, okoliščine kršitev ter vpletene posameznike, podjetja in tretje države. Zato bi bilo treba zagotoviti, da so vzpostavljene ustrezne

ureditve, ki bi takim žvižgačem omogočale, da opozorijo pristojne organe, in ki bi jih zaščitile pred povračilnimi ukrepi. V ta namen bi bilo treba določiti, da se za poročanje o kršitvah omejevalnih ukrepov Unije in za zaščito oseb, ki prijavijo take kršitve, uporablja Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹.

- (21) Za zagotovitev učinkovitega preiskovanja in pregona kršitev omejevalnih ukrepov Unije bi morale imeti osebe, pooblašene za preiskovanje ali pregon teh kršitev, možnost uporabe preiskovalnih orodij, kot so na primer tista, ki se uporabljajo v boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem. Uporaba teh orodij v skladu z nacionalnim pravom bi morala biti ciljno usmerjena in upoštevati načelo sorazmernosti ter naravo in težo preiskovanih kaznivih ravnanj, spoštovati pa bi morala tudi pravico do varstva osebnih podatkov.
- (22) Sprememba Direktive (EU) 2018/1673 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava⁵⁰ bi morala zagotoviti, da se kršitev omejevalnih ukrepov Unije šteje za predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v skladu z navedeno direktivo.
- (23) Ciljev te direktive, in sicer zagotovitev skupnih opredelitev kaznivih ravnanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, ter razpoložljivosti učinkovitih, odvračilnih in sorazmernih kazenskih sankcij za huda kazniva dejanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov te direktive lažje dosežejo na ravni Unije ob upoštevanju neločljivo čezmejne narave kršitev omejevalnih ukrepov Unije in njihovega potenciala, da ogrozijo doseganje ciljev Unije glede ohranjanja mednarodnega miru in varnosti ter uresničevanja skupnih vrednot Unije. Unija lahko zato sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev navedenega cilja.
- (24) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do svobode in varnosti, varstvom osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, vključno s pravico posameznika, da ne izpove zoper sebe, in pravico do molka, načelom zakonitosti, vključno z načelom prepovedi retroaktivnosti kazenskih sankcij in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, ter načelom *ne bis in idem*. Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel ter bi jo bilo treba temu ustrezno izvajati.
- (25) Države članice bi morale pri izvajanju te direktive zagotoviti spoštovanje procesnih pravic osumljenih ali obtoženih oseb v kazenskem postopku. V tem smislu obveznosti v skladu s to direktivo ne bi smele vplivati na obveznosti držav članic v skladu s pravom Unije na področju procesnih pravic v kazenskem postopku, zlasti z direktivami 2010/64/EU⁵¹, 2012/13/EU⁵², 2013/48/EU⁵³, (EU) 2016/343⁵⁴, (EU) 2016/800⁵⁵ in (EU) 2016/1919⁵⁶ Evropskega parlamenta in Sveta.

⁴⁹ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

⁵⁰ Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava, PE/30/2018/REV/1 (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).

⁵¹ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

- (26) Ker je nujno, da posamezniki in pravne osebe, ki so vpleteni v kršitev omejevalnih ukrepov Unije, odgovarjajo za svoja dejanja, bi morale države članice sprejeti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, v šestih mesecih po začetku veljavnosti te direktive.
- (27) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (28) [nesodelovanje:] V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –
- ALI [sodelovanje:] V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska [s pismom z dne ...] podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

Člen 2

Področje uporabe in opredelitve pojmov

- (1) Ta direktiva se uporablja za kršitve omejevalnih ukrepov Unije. Navedeni omejevalni ukrepi Unije zajemajo:
- (a) ukrepe v zvezi z zamrznitvijo sredstev in gospodarskih virov;
 - (b) prepoved dajanja na razpolago sredstev in gospodarskih virov;
 - (c) prepoved vstopa na ozemlje države članice ali tranzita prek njega;

⁵² Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

⁵³ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

⁵⁴ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

⁵⁵ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

⁵⁶ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

- (d) sektorske gospodarske in finančne ukrepe ter
 - (e) embargo na orožje.
- (2) V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (a) „omejevalni ukrepi Unije“ pomeni omejevalne ukrepe, ki jih je Unija sprejela na podlagi člena 29 PEU ali člena 215 PDEU;
 - (b) „oseba, subjekt ali organ s seznama“ pomeni fizične ali pravne osebe, subjekte ali organe, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, ki vključujejo zamrznitev sredstev in gospodarskih virov ter prepoved dajanja sredstev in gospodarskih virov na razpolago;
 - (c) „sredstva“ pomeni:
 - (i) gotovino, čeke, denarne terjatve, menice, denarna nakazila in druge plačilne instrumente;
 - (ii) vloge pri finančnih institucijah ali drugih subjektih, stanja na računih, dolgove in dolžniške obveznosti;
 - (iii) vrednostne papirje in dolžniške instrumente, s katerimi se javno ali zasebno trguje, vključno z delnicami in deleži, certifikati vrednostnih papirjev, obveznicami, dolžniškimi vrednostnimi papirji, nakupnimi boni, zadolžnicami in pogodbami na izvedene finančne instrumente;
 - (iv) obresti, dividende ali druge dohodke iz premoženja ali vrednost, ustvarjeno s premoženjem;
 - (v) kredit, pravico do pobota, garancije, garancije za dobro izvedbo ali druge finančne obveznosti;
 - (vi) kreditna pisma, nakladnice, kupoprodajne listine;
 - (vii) dokumente, ki izkazujejo upravičenost do sredstev ali finančnih virov;
 - (viii) kriptosredstva;
 - (d) „gospodarski viri“ pomeni vse vrste premoženja, opredmetenega ali neopredmetenega, premičnine ali nepremičnine, ki sicer niso sredstva, se pa lahko uporabijo za pridobitev sredstev, blaga ali storitev;
 - (e) „zamrznitev sredstev“ pomeni preprečitev vsakega premika, prenosa, spremembe ali uporabe sredstev, dostopa do njih ali kakršnega koli ravnanja z njimi, ki bi imelo za posledico kakršno koli spremembo v njihovi količini, znesku, lokaciji, lastništvu, posedovanju, značilnosti, namembnosti ali drugo spremembo, ki bi omogočila uporabo sredstev, vključno z upravljanjem portfeljev;
 - (f) „zamrznitev gospodarskih virov“ pomeni preprečitev uporabe gospodarskih virov za pridobivanje sredstev, blaga ali storitev na kakršen koli način, vključno, a ne zgolj z njihovo prodajo, dajanjem v najem ali pod hipoteko.

Člen 3

Kršitev omejevalnih ukrepov Unije

- (1) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da kršitev omejevalnega ukrepa Unije pomeni kaznivo dejanje, če je storjena naklepno in če spada v eno od kategorij, opredeljenih v odstavku 2.
- (2) Za namene te direktive se za kršitev omejevalnega ukrepa Unije šteje:
 - (a) dajanje sredstev ali gospodarskih virov na razpolago osebi, subjektu ali organu s seznama ali v njihovo korist, s čimer se krši prepoved iz omejevalnega ukrepa Unije;
 - (b) nezamrznitev brez nepotrebnega odlašanja sredstev ali gospodarskih virov, ki pripadajo osebi, subjektu ali organu s seznama ali so v njihovi lasti, posesti ali pod njihovim nadzorom, s čimer se krši obveznost zamrznitve, naložena z omejevalnim ukrepom Unije;
 - (c) omogočanje vstopa fizičnim osebam s seznama na ozemlje države članice ali njihovega tranzita prek ozemlja države članice, s čimer se krši prepoved iz omejevalnega ukrepa Unije;
 - (d) sklepanje poslov s tretjo državo, organi tretje države, subjekti in organi, ki so v lasti ali pod nadzorom tretje države ali organov tretje države, ki so prepovedani ali omejeni z omejevalnimi ukrepi Unije;
 - (e) trgovanje z blagom ali storitvami, katerih uvoz, izvoz, prodaja, nakup, prenos, tranzit ali prevoz so prepovedani ali omejeni z omejevalnimi ukrepi Unije, ter zagotavljanje posredniških ali drugih storitev v zvezi z navedenim blagom in storitvami;
 - (f) opravljanje finančnih dejavnosti, ki so prepovedane ali omejene z omejevalnimi ukrepi Unije, kot so financiranje in finančna pomoč, zagotavljanje naložb in naložbenih storitev, izdajanje prenosljivih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga, sprejemanje depozitov, zagotavljanje specializiranih finančnih komunikacijskih storitev, trgovanje z bankovci, zagotavljanje storitev bonitetnega ocenjevanja ter zagotavljanje kriptosredstev in denarnic zanje;
 - (g) opravljanje drugih storitev, ki so prepovedane ali omejene z omejevalnimi ukrepi Unije, kot so storitve pravnega svetovanja, storitve zaupanja, storitve odnosov z javnostmi, računovodstvo, revizija, knjigovodstvo in davčno svetovanje, poslovno in podjetniško svetovanje, svetovanje na področju IT, storitve odnosov z javnostmi, radiodifuzija ter arhitekturne in inženirske storitve;
 - (h) izogibanje omejevalnemu ukrepu Unije:
 - (i) s prikrivanjem sredstev ali gospodarskih virov, ki so v lasti, posesti ali pod nadzorom osebe, subjekta ali organa s seznama in ki bi jih bilo treba v skladu z omejevalnim ukrepom Unije zamrzniti, s prenosom teh sredstev ali gospodarskih virov na tretjo osebo;
 - (ii) s prikrivanjem dejstva, da je oseba, subjekt ali organ, za katerega veljajo omejevalni ukrepi, končni lastnik ali upravičenec sredstev

ali gospodarskih virov, z dajanjem napačnih ali nepopolnih informacij;

- (iii) s tem, da oseba, subjekt ali organ s seznama ne izpolnjuje obveznosti iz omejevalnih ukrepov Unije glede prijave sredstev ali gospodarskih virov pod jurisdikcijo države članice, ki mu pripadajo, so v njegovi lasti ali posesti ali pod njegovim nadzorom;
 - (iv) z neizpolnjevanjem obveznosti iz omejevalnih ukrepov Unije, da se pristojnim upravnim organom brez nepotrebnega odlašanja zagotovijo informacije o zamrznjenih sredstvih ali gospodarskih virih ali informacije o sredstvih in gospodarskih virih na ozemlju držav članic, ki pripadajo, so v lasti ali posesti ali pod nadzorom oseb, subjektov ali organov s seznama in ki niso bili zamrznjeni;
 - (v) z nesodelovanjem s pristojnimi upravnimi organi pri kakršnem koli preverjanju informacij iz točk (iii) in (iv) na njihovo utemeljeno zahtevo;
- (i) kršitev ali neizpolnjevanje pogojev iz dovoljenj, ki jih izdajo pristojni organi za izvajanje dejavnosti, ki so brez takega dovoljenja prepovedane ali omejene z omejevalnim ukrepom Unije.
- (3) Ravnanje iz odstavka 2, točke (a) do (g), se šteje za kaznivo dejanje tudi, če je storjeno iz hude malomarnosti.
- (4) Nič iz odstavka 2 se ne sme razumeti kot nalaganje obveznosti fizičnim osebam, ki so v nasprotju s pravico posameznika, da ne izpove zoper sebe, in pravico do molka, kot je določeno v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in Direktivi (EU) 2016/343.
- (5) Nič iz odstavka 2 se ne sme razumeti kot nalaganje delavcem v pravni stroki obveznosti sporočanja informacij, pridobljenih strogo v povezavi s sodnimi, upravnimi ali arbitražnimi postopki, tako pred sodnim postopkom, med njim ali po njem ali med ugotavljanjem pravnega položaja stranke. Pravno svetovanje v takih okoliščinah je varovano s poklicno skrivnostjo, razen kadar je delavec v pravni stroki udeležen pri kršitvi omejevalnih ukrepov Unije, če je pravno svetovanje dano za namene kršitve omejevalnih ukrepov Unije ali če se delavec v pravni stroki zaveda, da stranka išče pravno svetovanje za namene kršitve omejevalnih ukrepov Unije.
- (6) Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za:
- zagotavljanje blaga in opravljanje storitev, ki se vsakodnevno uporabljajo za osebno uporabo fizičnih oseb s seznama, kot so živila in zdravstveni proizvodi in storitve, ali zagotavljanje majhnih zneskov gotovine, kadar so jasno omejeni na izpolnjevanje osnovnih človeških potreb takih oseb in njihovih vzdrževanih družinskih članov;
 - opustitev prijave takih dejavnosti;
 - humanitarno pomoč osebam v stiski.

Člen 4

Spodbujanje, pomoč in napeljevanje ter poskus

- (1) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se spodbujanje h kaznivim ravnanjem iz člena 3 ali pomoč pri njih in napeljevanje k njim kaznuje kot kaznivo dejanje.
- (2) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se poskus storitve katerega koli kaznivega ravnanja iz člena 3(2), točke (a) do (g), točka (h)(i) in (ii) ter točka (i), kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 5

Kazenske sankcije za fizične osebe

- (1) Države članice zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami.
- (2) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz člena 3 kaznujejo z zaporom kot najvišjo zagroženo kaznijo.
- (3) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz člena 3(2), točka (h)(iii), (iv) in (v), kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj enega leta zapora, kadar vključujejo sredstva ali gospodarske vire v vrednosti najmanj 100 000 EUR. Države članice zagotovijo, da se prag 100 000 EUR ali več lahko doseže tudi z nizom povezanih kaznivih ravnanj iz člena 3(2), točka (h)(iii), (iv) in (v), če jih stori isti storilec.
- (4) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz člena 3(2), točke (a) do (g), točka (h)(i) in (ii) ter točka (i), kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj petih let zapora, kadar vključujejo sredstva ali gospodarske vire v vrednosti najmanj 100 000 EUR. Države članice zagotovijo, da se prag 100 000 EUR ali več lahko doseže tudi z nizom povezanih kaznivih dejanj iz člena 3(2), točke (a) do (g), točka (h)(i) in (ii) ter točka (i), ki jih stori isti storilec.
- (5) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za fizične osebe, ki so storile kazniva dejanja iz členov 3 in 4, lahko uporabijo dodatne sankcije. Te dodatne sankcije vključujejo denarne sankcije.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

- (1) Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da pravne osebe lahko odgovarjajo za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, ki jih je v njihovo korist bodisi samostojno bodisi kot del organa pravne osebe, storila oseba, ki ima vodilni položaj v pravni osebi, na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe;
 - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.

- (2) Države članice obenem sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne, kadar oseba iz odstavka 1 tega člena ni opravila nadzora ali kontrole, kar je omogočilo, da je v korist navedene pravne osebe njej podrejena oseba storila katero koli kaznivo dejanje iz členov 3 ali 4.
- (3) Odgovornost pravnih oseb v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ne izključuje možnosti kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, napeljevalci ali pomagači pri kaznivih ravnanjih iz členov 3 in 4.

Člen 7

Sankcije za pravne osebe

- (1) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za pravno osebo, odgovorno v skladu s členom 7, uporabijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, ki vključujejo kazenske ali nekazenske denarne sankcije, odvzem pravice do javnih ugodnosti ali pomoči, onemogočenje dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi in koncesijami, ter ki lahko vključujejo druge sankcije, kot so:
 - (a) prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;
 - (b) odvzem dovoljenj in pooblastil za opravljanje dejavnosti, ki so privedle do storitve kaznivega dejanja;
 - (c) uvedba sodnega nadzora;
 - (d) prenehanje pravne osebe na podlagi sodne odločbe;
 - (e) zaprtje poslovnih subjektov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.
- (2) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravne osebe, odgovorne v skladu s členom 7, za kazniva dejanja iz člena 3(2), točka (h), (iii) do (v), kaznujejo z denarnimi sankcijami, katerih najvišji znesek ni nižji od enega odstotka skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred sprejetjem odločitve o denarni sankciji.
- (3) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravne osebe, odgovorne v skladu s členom 7, za kazniva dejanja iz člena 3(2), točke (a) do (f), točka (h)(i) in (ii) ter točka (i), kaznujejo z denarnimi sankcijami, katerih najvišji znesek ni nižji od petih odstotkov skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred sprejetjem odločitve o denarni sankciji.

Člen 8

Obteževalne okoliščine

Če naslednje okoliščine še niso med znaki kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za obteževalne okoliščine lahko šteje ena ali več naslednjih okoliščin:

- (a) kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ⁵⁷;
- (b) kaznivo dejanje je storil poklicni ponudnik storitev s kršitvijo svojih poklicnih obveznosti;
- (c) kaznivo dejanje je storil javni uslužbenec pri opravljanju svojih nalog;
- (d) kaznivo dejanje je storila druga oseba pri opravljanju javne funkcije.

Člen 9

Olajševalna okoliščina

Če to že ni določeno kot obveznost na podlagi omejevalnih ukrepov Unije, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se lahko v zvezi s kaznivimi dejanji iz člena 3 in 4 za olajševalno okoliščino šteje naslednje:

- (a) storilec je pristojnim organom zagotovil informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti in ki so jim pomagale pri identifikaciji drugih storilcev ali njihovi privedbi pred sodišče;
- (b) storilec je pristojnim organom zagotovil informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti in ki so jim pomagale najti dokaze.

Člen 10

Zamrznitev in odvzem

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se sredstva ali gospodarski viri, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, v zvezi s katerimi je določena oseba, subjekt ali organ storil kaznivo ravnanje iz člena 3(2), točka (h)(i) ali (ii), ali je pri tem sodelovala, štejejo za „premoženjsko korist“, pridobljeno s kaznivim dejanjem, za namene Direktive (EU) [.../...] [Direktiva o povrnitvi in odvzemu sredstev].

Člen 11

Pravila o pristojnosti

- (1) Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi določi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, če:
 - (a) je bilo kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju, vključno z njenim zračnim prostorom;
 - (b) je bilo kaznivo dejanje storjeno na katerem izmed zrakoplovov ali plovil, ki so v pristojnosti ene od držav članic;
 - (c) je storilec kaznivega dejanja eden od njenih državljanov ali oseb z običajnim prebivališčem v tej državi;
 - (d) je storilec njen uradnik, ki deluje v okviru svoje uradne dolžnosti;

⁵⁷ Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (e) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju;
 - (f) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe v zvezi s kakršnim koli poslom, opravljenim v celoti ali delno na njenem ozemlju.
- (2) Kadar kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 spada v pristojnost več kot ene države članice, te države članice skupaj določijo, katera država članica bo vodila kazenski postopek. Zadeva se po potrebi v skladu s členom 12 Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ⁵⁸ predloži Eurojustu.
- (3) V primerih iz odstavka 1, točka (c), države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da izvajanje njihove pristojnosti ni pogojeno s tem, da se pregon lahko začne le na podlagi prijave žrtve v kraju, v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali ovadbe s strani države, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno.

Člen 12

Zastaralni roki

- (1) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo zastaralni rok, v katerem je v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 in 4 po njihovi storitvi na voljo dovolj časa za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe, da se navedena kazniva dejanja učinkovito obravnavajo.
- (2) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da je po storitvi kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, ki se kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj štirih let zapor, na voljo vsaj pet let za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe.
- (3) Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice določijo zastaralni rok, ki je krajši od petih let, a ne krajši od treh let, če se zastaranje v primeru posameznih dejanj lahko pretrga ali začasno preneha teči.
- (4) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izvršitev:
- (a) kazni več kot enega leta zapor ali
 - (b) kazni zapor v primeru kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj štirih let zapor,

na podlagi pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje iz člena 3 ali 4 najmanj pet let od datuma pravnomočne sodbe. To obdobje lahko zajema večkratno podaljšanje zastaralnega roka zaradi pretrganja ali začasnega prenehanja teka zastaranja.

Člen 13

Usklajevanje in sodelovanje pristojnih organov znotraj države članice

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi vzpostavijo ustrezne mehanizme za usklajevanje in sodelovanje vseh svojih pristojnih upravnih organov, organov kazenskega pregona ter pravosodnih organov na strateški in operativni ravni.

⁵⁸ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

Namen takih mehanizmov je vsaj:

- (a) zagotavljanje skupnih prednostnih nalog in razumevanje odnosa med izvrševanjem kazenskega in upravnega prava;
- (b) izmenjava informacij za strateške in operativne namene;
- (c) posvetovanje v posameznih preiskavah;
- (d) izmenjava dobrih praks;
- (e) pomoč mrežam delavcev, ki se v praksi ukvarjajo z zadevami, pomembnimi za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

Člen 14

Prijava kaznivih ravnanj in zaščita oseb, ki prijavijo kazniva ravnanja v zvezi s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije ali pomagajo pri preiskavi

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se zaščita, dodeljena na podlagi Direktive (EU) 2019/1937⁵⁹, uporablja za osebe, ki prijavijo kazniva dejanja iz členov 3 in 4 te direktive.

Člen 15

Preiskovalna orodja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so učinkovita preiskovalna orodja, kot so tista, ki se uporabljajo pri preiskovanju organiziranega kriminala ali drugih primerov hudih kaznivih dejanj, na voljo tudi za preiskave ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3 in 4.

Člen 16

Sodelovanje med organi držav članic, Komisijo, Europolom, Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom

- (1) Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah organi držav članic, Europol, Eurojust, Evropsko javno tožilstvo in Komisija v okviru svojih pristojnosti sodelujejo med seboj v boju proti kaznivim dejanjem iz členov 3 in 4. V ta namen Komisija ter po potrebi Europol in Eurojust zagotovijo tehnično in operativno pomoč za lažje usklajevanje preiskav in pregona s strani pristojnih organov.
- (2) Pristojni organi držav članic si s Komisijo in drugimi pristojnimi organi prav tako redno izmenjujejo informacije o praktičnih vprašanjih, zlasti o vzorcih izogibanja, npr. o strukturah za prikrivanje dejanskega lastništva in nadzora nad sredstvi.

⁵⁹ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17)

Člen 17

Spremembe Direktive (EU) 2018/1673

V členu 2(1) Direktive (EU) 2018/1673 se doda naslednja točka:

„(w) kršitev omejevalnih ukrepov Unije“.

Člen 18

Prenos

- (1) Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do [Urad za publikacije – vstaviti datum – v šestih mesecih po začetku veljavnosti te direktive]. O tem takoj obvestijo Komisijo. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.
- (2) Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 19

Ocenjevanje in poročanje

- (1) Komisija do [Urad za publikacije – vstaviti datum – dve leti po izteku roka za prenos] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo tega poročila.
- (2) Brez poseganja v obveznosti poročanja iz drugih pravnih aktov Unije države članice Komisiji vsako leto predložijo naslednje statistične podatke o kaznivih dejanjih iz členov 3 in 4:
 - (a) število začetih kazenskih postopkov, število opuščenih kazenskih postopkov, število postopkov, ki so se končali z oprostitvijo, število postopkov, ki so privedli do obsodbe, in število postopkov, ki še potekajo;
 - (b) vrste in ravni sankcij, naloženih za kršitev omejevalnih ukrepov Unije.
- (3) Države članice Komisiji predložijo statistične podatke iz odstavka 2 prek namenskih orodij za poročanje, ki jih je Komisija vzpostavila za poročanje na področju omejevalnih ukrepov.
- (4) Komisija do [Urad za publikacije – vstaviti datum – pet let po izteku roka za prenos] oceni učinek te direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo tega poročila.

Člen 20

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
predsednica*

*Za Svet
predsednik*